ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ 19
ΤΗΛ. 27.944

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1938
ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 43

Ο ΑΝΤΙΦΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΕΤ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΡΙΠΟΥ

Διευθυντοῦ τοῦ ΤΥΠΕΤ

Οὐχὶ σπανίως κατὰ τὴν ἔξοδον τῶν ἐξυγιασθέντων φυματικῶν ἐκ τῶν σανατορίων, δημιουργεῖται τὸ ἐρώτημα, πῶς θὰ κατορθωθῇ ὁ κατόπιν τόσων δαπανῶν ἐξυγισνθεὶς νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀποκτηθεῖσαν ὑγείαν του, ἐνῷ τὰ οἰκονομικά του μέσα δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑγιεινὴν ἔστω καὶ μικρὰν κατοικίαν, ἥτις ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν σταθεροποίσιν τῆς καταστάσεώς του. Ὁμοία σχεδὸν ἄποψις προβάλλει καὶ δι' ἐκείνους, οἵτινες εἶναι καχεκτικοὶ καθὼς καὶ δι' ἐκείνους οἵτινες, ἐνῷ ἔχουν παιδιὰ ἀδενοπαθῆ ἢ καὶ ἐπιρρεπῆ εἰς τὴν φυματίωσιν, στεροῦνται τῶν μέσων ἐξασφαλίσεως καταλλήλου ὑγιεινῆς κατοικίας.

Αἱ ἀνωτέρω περιπτώσεις, οὐχὶ βεβαίως πολυάριθμοι, ἐμφανίζονται ἰδίᾳ εἰς τὸν κλάδον τῶν κλητήρων ἢ εἰς τὸ κατώτατον τῶν ὑπαλλήλων προσωπικόν, διότι ὁ συνοικισμὸς τῆς Φιλοθέης ἀπέκλεισε κατὰ μεγάλον ποσοστὸν τὴν δημιουργίαν τοιούτων ζητημάτων εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς Τραπέζης.

Τὸ Ταμεῖον Ὑγείας προσεπάθησε ν' ἀμβλύνῃ ἑκάστοτε τὴν ὀξύτητα τοῦ ζητήματος διὰ παροχῆς τῶν μέσων ἐνοικιάσεως καταλλήλων οἰκημάτων, μέχρι χρονικοῦ διαστήματος 12 μηνῶν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἐξακολουθεῖ παραμένον ἐκκρεμές, διότι μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ 12 μήνου τούτου τὸ ζήτημα ἐπανέρχεται ἐπὶ τάπητος.

Κατωτέρω θέλω προσπαθήσει νὰ διατυπώσω σκέψεις προαγούσας σοβαρῶς τὸ ὑπ' ὄψιν ζήτημα.

Κατ' ἐμὲ πρέπει νὰ θέσωμεν τὰς ἑξῆς βάσεις:

α) Ἡ διὰ παροχῆς τῶν μέσων προσωρινῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως λύσις εἶναι ἀτελής. Ὁ παθὼν ὀργανισμὸς ἔχει ἀνάγκην ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὑγιεινῆς κατοικίας καὶ συνεπῶς μόνον ἡ ἀπόκτησις ἰδίας καταλλήλου κατοικίας θὰ λύσῃ ριζικῶς τὸ ζήτημα. Πέντε ἢ ἓξ κατοικίαι οἰκοδομούμεναι καθ' ἕκαστον ἔτος θὰ ἱκανοποιήσουν τὰ ἀνάγκας τοῦ ἀσθενοῦντος προσωπικοῦ.

β) Κατοικίαι ἢ δάνεια πρὸς κατασκευὴν οἰκιῶν δέον νὰ παραχωρῶνται ἀδιακρίτως βαθμοῦ εἰς ἐκείνους μόνον, οἵτινες κατὰ τὴν γνωμάτευσιν τῶν εἰδικῶν ἰατρῶν τοῦ ΤΥΠΕΤ ἔχουσι ἀπόλυτον ἀνάγκην ὑγιεινῆς κατοικίας καὶ στεροῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν μέσων ν' ἀποκτήσωσι τοιαύτην.

γ) Αἱ κατοικίαι θὰ κατασκευάζωνται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης χωρὶς ν' ἀποκλείηται ἡ ἀγορὰ ἑτοίμης. Ἑκάστη κατοικία θὰ περιλαμβάνῃ 2 δωμάτια, 1 χώλλ καὶ 1 κουζίναν. Ἐν ἐπὶ πλέον δωμάτιον κατ' ἐξαίρεσιν δυνατὸν νὰ προστεθῇ ἐὰν ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ λόγοι ὑγιεινῆς ἐπιβάλλουν τοῦτο.

δ) Δάνειον θὰ ἐπιτρέπεται νὰ χορηγηθῇ μόνον προκειμένου περὶ κοτοικίας ἐν ὑγιεινῇ περιοχῇ.

ε) Ἀποκλείεται δάνειον μεῖζον τῶν Δρχ. 100.000 κατὰ κατοικίαν.

στ) Τὸ ἐπιτόκιον τῶν δανείων εἰ δυνατὸν νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ 3--4%. Ἡ δὲ ἐξόφλησις νὰ γίνηται τὸ πολὺ ἐντὸς 15—20 ἐτῶν καὶ κατὰ τοκοχρεολυτικὸν σύστημα.

Τούτων τεθέντων ἂς προχωρήσωμεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ μέρους τοῦ ζητήματος. Εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεσις ὁ καθορισμὸς μηνιαίων ἐξοφλητικῶν δόσεων ὅσον τὸ δυνατὸν μικρῶν, πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τούτου ἡ τὸ ἐπιτόκιον πρέπει νὰ ὁρισθῇ πολὺ μικρὸν ἢ τὰ ἔτη τοῦ δανείου πολλά. Μὲ ἐπιτόκιον 4% καὶ 15 ἔτη, ἡ μηνιαία ἐπιβάρυνσις δι' ἐξόφλησιν δρχ. 100.000 ἀνέρχεται εἰς δρχ. 750 μὲ ἐπιτόκιον δὲ 3% ἔχομεν τὰ ἑξῆς μηνιαῖα ποσὰ ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ ἐξοφληθῇ τὸ δάνειον. Διὰ 15 ἔτη δρχ. 700, διὰ 16 ἔτη δρχ. 663, διὰ 17 ἔτη δρχ. 632, διὰ 18 δρ. 606, διὰ 19 δρχ 581 καὶ διὰ 20 δρχ. 560.

Κατέστρωσα λογ]σμοὺς διὰ διάφορα ἔτη καὶ ἐπιτόκια, τὰ συμπεράσματα δέ τινων τούτων παραθέτω.

α) Ἐπιτόκιον 4%-ἔτη ἐξοφλήσεως 15, μηνιαία ἐπιβάρυνσις δρχ. 750.

Προϋπολογισμὸς δι' ἀνοικοδόμησιν 5 κατοικιῶν καθ' ἕκαστον ἔτος.

Ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πρώτην πενταετίαν κεφάλαιον δρχ. 2 ἑκατομμυρίων (500—325 χιλιάδες ἐτησίως), διὰ τὴν 2αν πενταετίαν δρχ, 1.200.000 καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα ἑπτὰ ἔτη Δρχ. 500.000, ἤτοι ἐν συνόλῳ 3 700.000. Ἐντὸς τῆς πρώτης εἰκοσαετίας θὰ κατασκευάζωνται 5 οἰκίαι κατ' ἔτος, ἀπὸ τοῦ 20οῦ ἔτους θ' αὐξάνῃ ἀνὰ μία οἰκία κατὰ ἑπταετίαν. Τὰ διατεθησόμενα κεφάλαια θὰ διπλασιασθῶσι τὸ 29 ἔτος.

Οὕτω προέχον ζήτημα εἶναι ἡ ἐξοικονόμησις τῶν κεφαλαίων, διότι διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ καθορισθησομένου κεφαλαίου δημιουργεῖται εἷς ὀργανισμὸς αὐτάρκης, ὅστις ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπὶ πλέον ἐπιβαρύνσεως θὰ δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰς τὸ διηνεκὲς παρέχων τὰ μέσα τῆς δημιουργίας κατὰ τὸ πρῶτα μὲν ἔτη τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ οἰκιῶν, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ μείζονος. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον διακοπῇ τὸ ἔργον θὰ ἔχῃ ἐπιτελεσθῇ ἐν τῷ μεταξὺ σπουδαῖον τοιοῦτον, ἐνῷ ἐξ ἄλλου θὰ ἔχῃ δημιουργηθῇ μία σοβαρὰ περιουσία τοποθετημένη εἰς ἀσφαλῆ ἐνυπόθηκα δάνεια.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἠδύνατο τὸ ΤΥΠΕΤ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν χρηματοδότησιν, διότι οὕτω ἐνῷ θὰ ἐδημιούργει μίαν περιουσίαν θὰ εἶχε ἄφ' ἑτέρου καὶ πλήρη τὸν ἔλεγχον διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν προσώπων, ἅτινα θὰ πρέπει νὰ βοηθηθῶσιν, ἀλλὰ φοβοῦμαι, ὅτι ἡ γνωστὴ στενότης τῶν πόρων του δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τῷ ἐπιτρέψουν τὴν διάθεσιν τόσων κεφαλαίων ἄνευ εἰδικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προσωπικοῦ. Δὲν νομίζω ὅμως, ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη εἶναι ἀνωτέρα τῆς δυναμικότητος τούτου. Ὑπολογίζω, ὅτι εἰσφορὰ δύο τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ἢ δρχ. 100 περίπου κατ' ἔτος καὶ κατὰ ὑπάλληλον ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅλου προγράμματος.

Κ. ΤΡΙΠΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ ΓΕΥΜΑ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΜΕΤΑΤΑΧΘΕΝΤΩΝ ΓΡΑΦΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΡΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 31ης Μαρτίου οἱ ἐσχάτως μετατα-χθέντες εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς Τραπέζης τέως Γραφεῖς, ἐπιμελείᾳ δ' ἐπιτροπῆς ἀποτελεσθείσης ἐκ τῶν ὑπολογιστῶν κ. κ. Ἠλία Γάτου, Ἰωάννου Ἀκριβοπούλου καὶ Σπύρου Βρυζάκη, παρέθεσαν ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς λέσχης δεῖπνον εἰς τὸν σεβαστὸν κύριον Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἰς ἔνδειξιν τοῦ βαθέως σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης των πρὸς αὐτόν.

Ὁ Σεβαστὸς κύριος Ὑποδιοικητὴς κωληθείς, δὲν παρέστη. Κληθέντες παρεκάθησαν ἐπίσης ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Κ)κοῦ Κατ)τος κύριος Μ. Μαυρομιχάλης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ τμήματος Προσωπικοῦ κ. Χρ. Δημητριάδης, ὁ Ὑποδιευθυντὴς τοῦ ἄνω τμήματος κ. Βασ. Κοσμᾶς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Διευθυντὴς κ. Παν. Λυκιαρδόπουλος καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων Συμβούλων. Τὸ δεῖπνον διεξήχθη μετὰ πλήρους ἐγκαρδιότητος.

Περὶ τὰ ἐπιδόρπια καὶ κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συλλόγου ὁ ὑπολογιστὴς κ. Ἰάσων Δημητριάδης ἐκπροσωπῶν τοὺς συναδέλφους του, προσεφώνησε τὸν κ. Διοικητὴν ὡς ἑξῆς.

Σεβαστέ μας κ. Διοικητά,

Ἡ παρουσία Σας ἐν μέσῳ ἡμῶν τῶν τέως γραφέων, ἡ ἐξαιρετικὴ τιμὴ τὴν ὁποίαν μᾶς κάμετε, δεχόμενος νὰ παρακαθήσετε εἰς τὸ σεμνὸν δεῖπνον μας, συγκινεῖ καὶ χαροποιεῖ μεγάλως τὴν ὁμήγυρίν μας.

Ἡ ἀγαλλίασις ἡμῶν εἶναι τόσον μεγαλυτέρα ὅσον βλέπομεν Ὑμᾶς περιστοιχιζόμενον ὑπὸ ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς Τραπέζης, προσώπων λίαν ὑφ' ἡμῶν τιμωμένων, τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Κ)κοῦ Κ)τος, τοῦ κ. Διευθυντοῦ καὶ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Προσωπικοῦ, τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας καὶ τῶν κυρίων Συμβούλων. Ὑπάρχει ὅμως εἷς ἡμᾶς ἡ λύπη ὅτι ὁ Σεβαστός μας κύριος Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης, ὡς καὶ ὁ ἀξιότιμος κύριος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Ὑπ)μάτων δὲν εὑρίσκονται μεταξὺ ἡμῶν, ἐμποδισθέντες πρὸς τοῦτο ἀπὸ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς των.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ κουράσωμεν Ὑμᾶς, κύριε Διοικητά, διὰ μακρηγοριῶν καὶ διὰ τοῦτο θὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα μᾶς πλημμυροῦν, Σπεύδομεν ἐν πρώτοις νὰ διαβαιώσωμεν Ὑμᾶς ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς τάξεώς μας δικαία χειρονομία Σας, ἔσχε βαθυτάτην ἀπήχησιν παρ' ἡμῖν καὶ προεκάλεσε τὴν εὐγνωμοσύνην μας, ἡ ὁποία θὰ παραμείνῃ πάντοτε ζωηρά.

Ἐπὶ ἔτη μακρὰ εἰς τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Τραπέζης συγκαταλεγόμενοι, ἀόκνως καὶ ἐπιμελῶς πάντοτε εἰργάσθημεν καὶ ἐφροντίσαμεν νὰ αὐξήσωμεν τὴν μόρφωσίν μας μὲ τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς Ὑμᾶς, ἐν ἀναμονῇ τῆς εὐθέτου στιγμῆς, καθ' ἣν τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον Σας ὑπὲρ ἡμῶν θὰ ἐξεδηλοῦτο περιτράνως. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1937 ἡ στιγμὴ αὕτη ἐπέστη. Ἐκρίνατε ἡμᾶς ἀξίους νὰ μεταταχθῶμεν εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς Τραπέζης. Ἡ δικαία αὕτη ἀπόφασις μᾶς ἐνεθουσίασεν, εἶναι δὲ πράγματι μεγίστη ἡ χαρὰ μας διότι τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς τῆς μετατάξεώς μας συνέβη νὰ συμπέσῃ μετ' ἄλλου σημαντικοῦ γεγονότος εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Τραπέζης, τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς πεντηκονταετηρίδος Σας, εἰς ὃν μεθ' ὅλων τῶν συναδέλφων μὲ χαρὰν μεγάλην συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν συμμετέχομεν.

Αἰσθανόμεθα πλήρως τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας δημιουργεῖ εἰς ἡμᾶς ἡ μεγάλη Σας πρᾶξις. Διαβεβαιοῦμεν Ὑμᾶς ὅτι θὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης Σας. Ὡς γραφεῖς μετὰ προθυμίας εἰργάσθημεν ἐλπίζοντες εἰς καλλίτερον μέλλον. Ἤδη μετὰ πολλαπλασίου ζήλου καὶ θέρμης θὰ προσφέρωμεν τὰς ὑπηρεσίας μας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀφοσιούμενοι τελείως εἰς αὐτήν.

Θὰ εὐγνωμονοῦμεν πάντοτε Ὑμᾶς, Σεβαστέ μας Κύριε Διοικητά, διὰ τὴν λαμπρὰν αὐτὴν χειρονομίαν Σας καὶ οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Διοικήσεώς Σας ἱκανοποιήθησαν τὰ δίκαια τῆς τάξεώς μας.

Ὑποχρεώσιν μας ὁμοίως θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἑσπέραν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς παρισταμένους ἀξιοτίμους κ. κ. Διευθυντὰς καὶ Συμβούλους τοῦ Συλλόγου, διὰ τὴν συμπάθειαν μεθ' ἧς πάντοτε μᾶς περιέβαλον καὶ τὴν θερμὴν των συνηγορίαν ὑπὲρ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματός μας.

Μὲ τὰ εἰλικρινῆ αὐτὰ αἰσθήματα βαθείας χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐγείρομεν τὸκύπελλον, Σεβαστέ μας Κύριε Διοικητά, καὶ προπίνομεν ὑπὲρ Ὑμῶν, τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ, τῶν παρακαθημένων ἀξιοτίμων κ. κ. Διευθυντῶν, καὶ τῶν κ. κ. Συμβούλων τοῦ Συλλόγου, εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς ὑγείας, τῆς εὐτυχίας ἁπάντων, ὡς καὶ τῆς ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη καθοδηγήσεως ὑφ' Ὑμῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ὑψηλὸν πατριωτικὸν σκοπόν, δι' ὃν αὕτη προώρισται.

Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ἀπήντησεν ὁ κύριος Διοικητής, εἰπὼν τὰ κάτωθι περίπου:

Τὸ ἀποψινὸν ὡραῖον δεῖπνον σας διὰ τὸ ὁποῖον σᾶς εὐχαριστῶ μοῦ ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην παρῳχημένην ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν παρόμοια γεύματα ἦσαν συνήθη. Δὲν ἦσαν βεβαίως τόσον πολυπληθῆ, ἀλλ' ἦσαν ἐξ ἴσου ἐγκάρδια.

Ζήτημα παραμένον ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμές, τὸ ζήτημα τῶν Γραφέων, ἐλύθη διὰ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῆς Τραπέζης. Εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν τὰ πάντα ἐξελίσσονται. Δὲν ἦτο δυνατὸν συνεπῶς παρὰ νὰ ἐξελιχθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῶν Γραφέων. Δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐγὼ οὐδεμίαν χάριν σᾶς ἔκαμα ἀποφασίσας μετὰ τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ τὴν μετάταξίν σας εἰς τὸ κύριον προσωπικόν.

Τὴν δοθεῖσαν λύσιν τὴν κατεκτήσατε μόνοι διὰ τῆς μορφώσεώς σας, διὰ τοῦ ζήλου σας καὶ τῆς ἐργατικότητός σας.

Καὶ εἶναι βεβαίως ἀληθὲς ὅτι ὁ καθεὶς νομίζει τὸν ἑαυτόν του καλύτερον ἀπ' ὅτι εἶναι, ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, τὸ τμῆμα προσωπικοῦ, οἱ διευθυνταὶ καὶ προϊστάμενοί σας συνηγόρησαν ὑπὲρ τῆς δοθείσης λύσεως. Δὲν ἐχρειάζετο παρὰ μία ὥθησις ἵνα τερματισθῇ τὸ ζήτημα. Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι ἠσθάνθην μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας χαρὰς τῆς ζωῆς μου ὅταν ἐλύθη τὸ ζήτημα τῶν Γραφέων, εἶμαι δὲ βέβαιος καὶ προτρέπω ὑμᾶς νὰ ἐξακολουθήσετε μετὰ τῆς ἰδίας ἀφοσιώσεως νὰ προσφέρετε τὰς ὑπηρεσίας σας εἰς τὴν Τράπεζαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅλοι γαλουχούμεθα. Ἐν τέλει σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν διὰ τὸ ὡραῖον σας γεῦμα.

Τοὺς ὡραίους αὐτοὺς λόγους τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐκάλυψαν ζωηραὶ ἐπευφημίαι καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκ μέρους πάντων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν συγκέντρωσιν.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

[Διάλεξις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ὑγιεινῆς, ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ τῇ 20ῇ Ἰουνίου 1933].

«Ὄλβιος εἶναι ὅστις ἔσχε μάθησιν ἱστορίας.»
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Εὐχαριστῶ πρῶτον τὴν Ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς Ὑγιεινῆς διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀναθέσεως εἰς ἐμὲ τῆς ἐξιστορήσεως τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ὑγιεινῆς ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον.

Ἡ ἱστορία τῆς Ὑγιεινῆς ἀποτελεῖ ἓν τῶν σημαντικωτέρων κεφαλαίων τῆς συνόλου ἱστορίας τῆς Ἰατρικῆς λόγῳ ἀκριβῶς τῆς σπουδαιότητος τοῦ ὑποκειμένου τῆς Ὑγιεινῆς. Πράγματι ἂν αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς ἀποτελοῦσι θαυμαστὸν ἔργον τῆς φύσεως, ἡ Ὑγιεινὴ ἀναμφισβητήτως ἀποτελεῖ θεσπεσίαν ἄποψιν τῆς ζωῆς.

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Δὲν κατέχυμεν τεκμήρια περὶ τῆς Ὑγιεινῆς παρὰ τῷ πρωτογόνῳ ἀνθρώπῳ. Δυνάμεθα οὐχ' ἧττον νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῆς εἰδικῆς μελέτης ἡμῶν (15) ὅτι ὅπως διὰ τὴν ὅλην Ἰατρικὴν οὕτω καὶ διὰ τὴν Ὑγιεινὴν ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος ἐδιδάχθη τὰς πρώτας βάσεις ταύτης πρῶτον μὲν καὶ κυρίως ἐκ τοῦ ἐνστίκτου αὐτοῦ εἶτα δὲ ἐκ τῆς μιμήσεως τῶν ζώων καὶ τέλος ἐκ τῆς ἐμπειρίας ἀτομικῆς ἢ τῶν προβεβηκότων ἀρχηγῶν τῶν φυλῶν αὐτοῦ.

Νομίζομεν περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν πλειότερον ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Ἐρχόμεθα δὲ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀμέσως ἑπομένης περιόδου τῆς Ἱστορίας.

ΑΡΧΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἀνευρέσεως τεκμηρίων καὶ λογοτεχνικῶν μνημείων καὶ λήγει κατὰ τὴν Ε΄. μ. χ. ἑκατονταετηρίδα. Θὰ ἐξετάσωμεν πρῶτον τὴν Ὑγιεινὴν παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς. (Βεδικὴ καὶ Βραχμανικὴ) σημειοῦται ὅτι οἱ φιλόσοφοι ταύτης ἐθεώρουν τὴν Ὑγιεινὴν ὡς τὴν «ἁρμονίαν πνεύματος καὶ ψυχῆς πρὸς χολὴν καὶ αἷμα». Ὁ ὁρισμὸς οὗτος φανερὸν εἶναι πρέπει νὰ ἐξετάζηται ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (Η΄ π. χ. ἑκατονταετηρὶς) κρατουσῶν θεωριῶν.

Οἱ νόμοι τοῦ Μανοῦ περιλαμβάνουσι πολυτίμους ὑποθήκας Ὑγιεινῆς καὶ προληπτικῆς Ἰατρικῆς. (12-13).

Εἰς τὴν Ἀθάρβα-Βέδα, μία τῶν τεσσάρων ἱερῶν βίβλων τῶν Ἰνδῶν περιλαμβάνονται αἱ ἀφορῶσαι τὴν Ἰατρικὴν θεωρίαν καὶ πρακτικὰς γνώσεις αὐτῶν. Ἐν ταύτῃ βλέπομεν ὅτι καὶ ἡ Ὑγιεινὴ καὶ ἡ προληπτικὴ Ἰατρικὴ δὲν ἔχουσι παραμεληθεῖ. Τοιουτοτρόπως σημειοῦνται ὅτι ἡ ἰαματικὴ ἐνέργεια τῶν φυτῶν ὀφείλεται εἰς τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ἡλίου. Ἐπίσης σημειοῦται ὡς ὑγιεινὴ ἡ χρῆσις τῶν ὁμβρίων ὑδάτων. Διάφοροι πόαι τῶν ὁποίων ἡ ἀποτελεσματικὴ δρᾶσις κατεδείχθη ἀναμφισβητήτως γίνονται ἀντικείμενα βαθυτάτου σεβασμοῦ ὁμοίου πρὸς λατρείαν.

Διεθρυλλήθησαν οὕτω «τὰ 107 εἴδη ἀρχαίων ποῶν καὶ φυτῶν ποιηθέντων ὑπὸ τοῦ Βισνοῦ, ζώντων τρεῖς ἐποχὰς καὶ προλαμβανόντων τὰς νόσους».

Μέτρον δὲ στοιχειώδους προληπτικῆς Ἰατρικῆς ἀπετέλουν καὶ περίφημοι ἐξορκισμοὶ καὶ ὑμνωδίαι ὡς ἡ ἑπομένη: «Ὦ πυρετέ με τὰς τῆς ἀδελφῆς σου φθίσεως καὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου βηχὸς μετώκησον πρὸς τοὺς ξένους μακρὰν ἀπὸ ἐδῶ».

Εἰς τοὺς προαναφερθέντας νόμους τοῦ Μανοῦ ὑποθῆκαι περὶ Ὑγιεινῆς καὶ προληπτικῆς Ἰατρικῆς καταδεικνύουσι ὅτι ἤδη ἔκτοτε ἡ ἀνθρωπότης ἐμαστίζετο ὑπὸ τῶν αὐτῶν φοβερῶν νόσων οἵων καὶ νῦν, ὅτι δὲ ἦτο γνωστὴ ἡ κληρονομικότης τῆς συφιλίδος καὶ ἡ ἄμεσος μεταδοτικότης τῆς λέπτρας καὶ τῆς φυματιώσεως.

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἀρχαίαν Περσίαν, τὸ Ἰράν.

Σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἀναμορφωτὴς αὐτοῦ ζωροάστρης μεριμνᾶ περισσότερον διὰ τὴν Ὑγιεινὴν παρὰ διὰ τὴν λοιπὴν Ἰατρικήν. Συνιστᾶ τὴν ἀπόλυτον καθαριότητα τοῦ σώματος ὑποστηρίζων ἐν τ' αὐτῷ ὅτι μόνον ὁ ὑγιὴς ἄνθρωπος εἶναι καὶ ἠθικός.

Ἀπομονώνει τοὺς λεπροὺς ἰδρύων λεπτροκομεῖα.

Καθιστᾷ νεκροταφεῖα εἰς τὰ ἐκτὸς τῶν μεγαλειτέρων πόλεων. Ἐμποδίζει τὴν ἀποψίλωσιν τῶν δένδρων διότι ταῦτα καθιστῶσι ὑγιεινὸν τὸν ἀέρα! Πρὸς τούτοις ὁ καθηγητὴς Σάββας λέγει ὅτι ὁ ζωροάστρης, σὺν ταῖς ἄλλαις ὑγιειναῖς παρακαταθήκαις, συνεβούλευεν ὡς πρὸς τὴν συχνότητα τῆς συνουσίας τὴν κατὰ θήμερον ἐκτέλεσιν ταύτης.

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ὡς μέτρον προληπτικῆς Ἰατρικῆς ἐφήρμοζον τὸν ἔμετον, τὰ κληστήρια καὶ τὴν νηστείαν εἰς ἣν ἀπέδιδον μεγάλην σημασίαν (Διόδωρος).

Ὡσαύτως δὲ μετεχειρίζοντο καὶ τὰ ἀπαραίτητα περιάπτα ὧν διέθετον ἀφθονίαν (βλ. ἡμετέραν «Ἱστορίαν τῆς Ἰατρικῆς» σελὶς 2930.)

Παρὰ τῇ Χαλδαίᾳ καὶ Ἀσυρίᾳ ὁ Χαμουραμπῆς (Κ. ἑκατονταετηρὶς π.χ.) ἐρρύθμισε πλεῖστα ζητήματα τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ζωῆς τῶν Χαλδαίων, Βαβυλωνίων καὶ Ἀσυρίων, καὶ πρὸς τούτοις τὰ ἀφορῶντα τὴν Ὑγιεινήν.

Καὶ παρὰ τοῖς Χαλδαίοις ἡ Ἰατρικὴ εἶχενἐμπειρικὸν μαγικόν, καὶ ἱερουργικὸν χαρακτῆρα ὅθεν οἱ κανόνες τῆς Ὑγιεινῆς ἐπενδύοντο μὲ προλήψεις καὶ θρησκευτικὰς ἐπιταγάς. Παρ' Ἑβραίοις ὁ Μωϋσῆς ἔθεσε καὶ κανόνας Ὑγιεινῆς. Συνεπείᾳ τούτων καὶ ὑπὸ τύπον ἱερῶν ἐντολῶν ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας ἡ βρῶσις κρεάτων καμήλου, λαγωοῦ καὶ χοίρου, τοῖς ἐπετρέπετο δὲ ἡ βοείου, ἀμνείου, ἐλαφείου τοῦ τῆς δορκάδος, αἰγάγρου ἀντιλόπης κλπ. Εὐνόητος δ' ὁ λόγος τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν πρώτων λόγῳ τοῦ κλίματος τῆς Ἰουδαίας (10.) ὁ Μωϋσῆς ὅμως καὶ τὰς ὑγιεινὰς ταύτας διατάξεις ἐπέβαλλεν ὡς ἐπιθυμίας καὶ ἐπιταγὰς τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ ἐκ τῆς παλαιᾶς διαθήκης «Λευϊτικόν» σημειοῦντα πλεῖστα περὶ λέπτρας. Οἱ λεπροὶ περιεβάλλοντο εἰδικοὺς χιτῶνας καὶ ἀπεμονοῦντο εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἡ περιτομὴ ἐθεωρήθη ὑπό τινων ὡς μέτρον Ὑγιεινῆς ἀλλ' ὁ Maspero ἀποκρούει τοῦτο. Ἡ βλενόρροια ἐθεωρεῖτο λίαν μολυσματικὴ νόσος φαίνεται δ' ὅτι τόσον ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐπέφερεν, ὥστε οἱ βλενορροιῶντες ἐθεωροῦντο τόσον μυαροὶ ὅσον καὶ οἱ λεπροί.

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγαῖοι, κατὰ τὸν σοφόν μας διδάσκαλον Καθηγητὴν Κούζην (7) εἶχον σύστημα φωταγωγῶν ἐν χρήσει μεθ' ὑπαίθρου αὐλῆς πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀερισμὸν (Ἀνάκτορα Κνωσσοῦ καὶ Φαιστοῦ) ὡς καὶ σύστημα ὑδραγωγείου διὰ πηλίνων σωλήνων, σύστημα ἀποχωρητηρίων μετὰ λεκάνης καὶ ὑδραυλικῆς ἐγκαταστάσεως πρὸς ἀπόπλυσιν τῶν ἀπορριμάτων καὶ ἀποχέτευσιν τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων. Ταῦτα πάντα μαρτυροῦσι ὕπαρξιν μιᾶς λίαν προηγμένης ὑγιεινῆς ἀστυδομικῆς καὶ οἰκονομικῆς παρὰ τοῖς Αἰγαίοις (Γ΄ καὶ Β΄ χιλιετηρὶς π. χ.)

Ὑπὲρ πάντας ὅμως τοὺς λαοὺς τούτους οἱ Ἕλληνες ἠσχολήθησαν μὲ τὴν ὑγιεινήν. Πάντες οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες φιλόσοφοι ἐκθειάζουσι τὴν θειότητα ταύτης, δὲν βραδύνουσι δὲ νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν ὑγείαν ὡς θεὰν καὶ δὴ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων λατρευόντες παρὰ τῇ Ἀθηνᾷ Σοφίᾳ καὶ Ἀθηνᾶν Ὑγίειαν.

Παραθέτομεν ἀφορισμούς τινὰς Ἑλλήνων φιλοσόφων περὶ ὑγιείας:

Πρῶτον δ' ὅλων τὸν Ὀρφικὸν ὕμνον τῇ Ὑγείᾳ: Ἱμερόεσσ' ἐρατή, πολυθάλμιε, παμβασίλεια, κλῦθι μάκαιρ, Ὑγίεια φερόβλιε μῆτερ ἁπάντων ἐκ σέο γάρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσιν, πᾶς δὲ δόμος θάλλε πολυγηθὴς εἵνεκα σεῖο καὶ τέχναι βρίθουσι. Ποθεῖ δὲ σὲ κόσμος ἄνασσα μοῦνος δὲ στυγέει ὁ Ἀΐδης ψυχοφθόρος αἰ εἰ ἀειθαλὴς εὐκταιοτάτης θνητῶν ἀμάπαυμος σοῦ γὰρ ἄτερ πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν.

Οὔτε γὰρ ὀλβοδότης πλοῦτος γλυκερὸς θαλίῃσιν οὔτε γέρων πολύμοχθος ἄτερ σέο γίγνεται ἀνὴρ πάντων γὰρ κρατέεις μούνη καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις ἀλλὰ θεά, μόλε μυστιπόλους ἐπιτάρροθος αἰεὶ ρυομένη νούσων χαλεπῶν κακόπιν ἀνίην.

Ἐπίσης ὁ Μένανδρος λέγει: «Οὐκ ἔσθ' Ὑγείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν βίῳ ὑγεία καὶ νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύω». Ὁ Πλάτων: «Οἱ ὑγιαίνοντες τῶν καμνόντων πλουσιώτεροι ἂν εἶησαν εἰ περι ἡ ὑγεία πλειόνος ἄξιον κτῆμα ἢ τὰ τοῦ κάμνοντος χρήματα». (Β!) ὁ Πλούταρχος: «Τὴν ὑγείαν ἥδυσμα εἶνε θειότατον καὶ προσηνέστατον».

Ὁ Σιμωνίδης ἔλεγεν: «Ὑγιαίνειν ἄριστον». Ὁ Σοφοκλῆς: «Λῶστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον». Ὁ Φιλήμων: «Αἰτῶ ὑγείαν πρῶτον εἶτ' εὐπραξίαν . . . . » Ὁ Λουκιανός: «Οὐδὲν ὄφελος τῶν ἁπάντων ἀγαθῶν ἐστὶν ἂν τοῦ ὑγιαίνειν μόνον ἀπῇ» ὁ δὲ κολοσσὸς τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὁ Ἀριστοτέλης λέγομεν, «νομίζειν δεῖ οὐ τὸ λαμπρᾷ ἐσθῆτι κεκοσμήμενον σῶμα μακάριον εἶναι ἀλλὰ τὸ τὴν ὑγείαν ἔχον καὶ σπουδαίως διακείμενον» ἰσχυρίζεται. Ἐκ τούτων καταφαίνεται πόσον ἡ ὑγιεινὴ ἥτις ἀποτελεῖ τὰς βάσεις καὶ τὰ θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ παντὸς λαοῦ, ἐξετιμᾶτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἡ δὲ προαναφερθεῖσα, λατρεία ταύτης ὑπὸ τὸν τῦπον ἐντελῶς θεουργικὸν ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ μίαν ἔτι λαμπρὰν σελίδα τῆς ἱστορίας τῆς πατὲ κλεινῆς ἡμῶν πατρίδος.

Παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκομεν ἴχνη ἀρκούντως προηγμένης ὑγιεινῆς (ὁ...Ο 392 καὶ 425 Θ καὶ 67 Ν) εἰς τὴν Ἰλιάδα» (Ι) ἀπὸ λόγον τοῦ Φοίνικος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα πληροφορούμεθα ὅτι ἐγνώριζον ἤδη ἔκτοτε τὰ ἀποτελέσματα τῆς κακῆς διαίτης ἐπὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ψήγματα ἀσηψίας τῶν τραυμάτων εὑρίσκομεν (ὁ Ι. Ξ.), παρ' Ὁμήρῳ διὰ πλύσεως τῶν τραυμάτων χρήσει χλιαροῦ ὕδατος. Ὡσαύτως ἦτο γνωστὴ καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς ἀποκάθαρσιν τοῦ ἀέρος καὶ τῶν ἀντικειμένων ἡ ἀπολύμανσις διὰ καύσεως θείου εἰς πολλὰ πύραυνα. Τοῦτο παρατηροῦμεν καὶ εἰς τὴν «Ἰλιάδα» (Α) ὅπου ἐν ἀρχῇ περιγράφεται λοιμὸς ἐξαποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος διαρκέσας θήμερον καὶ ἐμφανίσας ἐπιζωοτίαν. Ἐπίσης εἰς τὴν Ὀδύσσειαν (Χ) ὅπου ὁ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὸν φόνον τῶν μνηστήρων βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του Τηλεμάχου ἀποκαθαίρει τὰ δώματα καὶ ἐξνγιαίνει τὴν ἀτμόσφαιραν διὰ καύσεως θείου. («οἶσθε θέειον... κακῶν ἄκος οἷσε δέ μοι πῦρ, ὄρφα θειώσω μέγαρον», (ὁ. ὀ. 481 Ξ) (1).

Ἐπίσης ἐκ τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

Η ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΔΗΜΙΚΑΣ ΝΟΣΟΥΣ

Τοῦ κ. ΣΟΛΩΝΟΣ ΒΕΡΑ Διευθυντοῦ τοῦ Παιδ. Τμ. τῆς Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Γαλλ. Νοσοκομείου

2ον

Ἀρκετὰ μεταδοτικὴ ἀρρώστεια εἶναι καὶ ἡ ἐπιδημικὴ παρωτιδίτις, ἠκοινῶς λεγομένη μαγουλήθρα ἢ μαγουλᾶδες· ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πριξίματα τῶν ἀδένων ποὺ δίνουν μιὰ χαρακτηριστικὴ δυσμορφία στὸ πρόσωπο ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἢ καὶ ἀπὸ τὰ δυό, ὅπως καὶ συνηθέστερα συμβαίνει, δὲν εἶναι μόνον τοπικὴ ἀρρώστεια, ἀλλὰ γενική, κατὰ τὰς τελευταίας τουλάχιστον ἀντιλήψεις τῆς ἐπιστήμης, γι' αὐτὸ καὶ παρουσιάζει ἐνίοτε καὶ διαφόρους ἐγκεφαλικὰς ἐπιπλοκάς. Προφυλακτικῶς δέν ἔχει κανεὶς τίποτε ἄλλο νὰ κάνῃ παρὰ νὰ ἀπομονώσῃ τὸν ἄρρωστον, συνήθως ὅμως αὐτὸς ὁ ἄρρωστος θὰ ἔχῃ ἤδη μεταδώσῃ καὶ εἰς ἄλλους τὴν ἀρρώστεια του, γιατὶ ἡ ἀρρώστεια εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ καὶ νὰ εἶναι μεταδοτικὴ πρὶν ἐκδηλωθοῦν τὰ χαρακτηριστικὰ πριξίματα. Γι' αὐτὸ εἰς περίπτωσιν ἐπιδημίας πρέπει νὰ ἀπομονώνῃ κανεὶς κάθε παιδί, ποὺ θὰ παρουσιάσῃ μιὰ σχετικὴ ἀδιαθεσία καὶ πυρετὸ μὲ τὴν ἰδέα πὼς τὸ παιδὶ αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἔχῃ προσβληθῇ ἀπὸ παρωτίτιδα. Κατὰ τὰ τελευταῖα δεδομένα τῆς ἐπιστήμης φαίνεται πὼς ἡ ἀρρώστεια μεταδίδεται ἀπὸ τὸ μάτι διὰ μέσου τοῦ ἐπιπεφυκότος, ὅταν δηλαδὴ ὁ ἐπιπεφυκὸς θιγῇ ἀπὸ ἀποχρέμψεις ἑνὸς ἀρρώστου. Ἡ ἀπομόνωσις τοῦ πάσχοντος ἀπὸ παρωτιδίτιδα καλὸν εἶναι νὰ παραταθῇ ἐπὶ 15—20 ἡμέρες καὶ νὰ μὴ κυκλοφορήσῃ ὁ ἄρρωστος ἂν δὲν τοῦ γίνῃ ἕνα καλὸ λουτρό. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λησμονοῦμε γιὰ ν' ἀποφύγωμε τις ἐπιπλοκὲς πὼς ὁ ἄρρωστος πρέπει νὰ μένῃ στὸ κρεββάτι του καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἀρρώστειας του καὶ νὰ κρατῇ τοὺς πρισμένους ἀδένας του κάτω ἀπὸ ἕνα ὑγρὸ ἐπίδεσμο, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴ δική μου γνώμη, ἔχει καλύτερα ἀποτελέσματα ἀπὸ ὅλες τὶς ἀλοιφές.

Πολὺ σοβαρότερη ἀρρώστεια καὶ δυσκολότερη ὅσον ἀφορᾷ τὴν προφύλαξί της εἶναι ἡ ὀστρακιά. Ἡ ὀστρακιὰ ἢ σκαρλατίνα εἶναι φοβερὰ μεταδοτικὴ καὶ ἡ μεταδοτικότης αὐτῆς διαρκεῖ καθ' ὅλη τὴν ἐξέλιξί της· ἐπίσης ὁ μικροργανισμὸς ποὺ φέρνει αὐτὴ τὴν ἀρρώστεια ἔχει πολὺ μεγάλη ἀντοχή, γι' αὐτὸ ἡ ὀστρακιὰ εἶναι δυνατὸν νὰ μεταδοθῇ καὶ μέσον τρίτου, ὁ ὁποῖος ἦλθε εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν ἄρρωστο, ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ τρόφιμα ἢ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἔτυχε νὰ ἐγγίσῃ ὁ ἄρρωστος, ἔστω καὶ ἂν ἐπέρασε ἀρκετὸς καιρὸς ἀπὸ τότε. Ὑπάρχουν παιδιὰ ποὺ ἔπαθαν ὀστρακιὰ ἀπὸ βιβλία ἢ παιχνίδια ποὺ εἶχαν κρατήσῃ πρὶν ἀπὸ πολλὲς ἑβδομάδες ἄλλα παιδιὰ ἄρρωστα ἀπὸ ὀστρακιά.

Οἱ διάφορες ἐπιδημίες τῆς ὀστρακιᾶς δὲν ἔχουν πάντα τὴν ἴδια σοβαρότητα, παρατηροῦνται ἐπιδημίες πολὺ πιὸ βαρειὲς ἀπὸ ἄλλες, κατὰ τὶς ὁποῖες ὅλα σχεδὸν τὰ παιδιὰ ποὺ παθαίνουν ὀστρακιὰ παρουσιάζουν μιὰ βαρειὰ μορφή, Δὲν ἀποκλείεται ὅμως καὶ ἕνα παιδὶ ποὺ ἔπαθε μιὰν ἐλαφρὰ μορφὴ ὀστρακιᾶς νὰ μεταδώσῃ σ' ἕνα ἄλλο παιδὶ τὴν ἀρρώστεια, κι' αὐτὸ τὸ παιδὶ νὰ παρουσιάσῃ τὰ σοβαρώτερα συμπτώματα. Ἔπειτα καὶ ἡ ἐλαφρότερη μορφὴ τῆς ὀστρακιᾶς μπορεῖ καμμιὰ φορὰ νὰ φέρῃ καὶ νεφρίτιδα μὲ ὅλας τὰς συνεπείας της.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἡ ὀστρακιὰ εἶναι μιὰ ἀρρώστεια ποὺ πρέπει νὰ τὴ φοβᾶται κανεὶς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀρρώστεια· γι' αὐτὸ καὶ σ' ὅλα τὰ νοσοκομεῖα τοῦ πολιτισμένου κόσμου λαμβάνεται ἰδιαιτέρα φροντὶς γιὰ τὴν ἀπομόνωσι τῆς ὀστρακιᾶς, ἀφ' οὗ καὶ γιὰ νὰ ὑπάγῃ κανεὶς ἰδιαίτερο διαμέρισμα του παιδιοῦ ποὺ πάσχει ἀπὸ ὀστρακιὰ θὰ βάλῃ ξεχωριστὴ μπλοῦζα ποὺ θὰ τὴν ἀφίσῃ στὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος εὐθὺς ποὺ θὰ βγῇ ἔξω. Κάθε ἄνθρωπος ποὺ νοσηλεύει ἕνα παιδί, ποὺ ἔχει προσβληθῇ ἀπὸ ὀστρακιά, πρέπει πάντα νὰ βάζῃ μιὰν ἄσπρη καθαρὴ μπλοῦζα τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ μπῇ στὸ δωμάτιο αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ καὶ νὰ τὴν βγάλῃ εὐθὺς πού θὰ βγῇ ἔξω γιὰ νὰ μὴ μεταφέρῃ ὅσο τὸ δυνατὸν τὸν παθογόνο μικροοργανισμὸν τῆς ὀστρακιᾶς καὶ στὰ ἄλλα δωμάτια. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται τακτικὰ καὶ ἀπὸ τὸ γιατρὸ ποὺ θεραπεύει μιὰ ὀστρακιά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ-ΘΕΑΤΡΟΝ-ΜΟΥΣΙΚΗ

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

'Ο θάνατος τοῦ Γαβριὴλ d'Annunzio ἐνέπλησε μὲ ἀληθῆ λύπην ὅλους τοὺς θαυμαστὰς τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου 'Ανδρὸς καὶ ὑπερόχου πατριώτου. 'Η πολυσχειδὴς δρᾶσις του ἐξιστορήθη διὰ μακρῶν εἰς τὸν 'Ημερήσιον Τύπον, ὅπου ἀνελύθη τὸ λογοτεχνικὸν ἔργον τοῦ συγγραφέως τοῦ «Piacere» καὶ τοῦ 'Ελευθερωτοῦ τοῦ Φιοῦμε. Ἐκ τῶν ξένων Κρατῶν εἰς τὸ πένθος συμμετέσχεν ἐνεργώτερον ἡ Γαλλία, ἥτις ἦτο διὰ τὸν ποιητὴν ἡ δευτέρα πατρίς του.

'Η διέλευσις τοῦ ἐνδόξου καλλιτέχνου τῆς ὀθόνης Paul Miuni ἐξ 'Αθηνῶν καὶ αἱ συνεντεύξεις, ἃς ἔδωσεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους, ἀπεκάλυψαν ἕνα μεγάλον Ἄνθρωπον παραλλήλως πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν μύστην τῆς τέχνης. Καὶ τοιουτοτρόπως διεπιστώθη ἀπολύτως ὅτι ὁ ἑρμηνευτὴς καὶ ἐνσαρκωτὴς τοῦ Pasteur καὶ τοῦ Zola εἶναι ἄνθρωπος μὲ στενὴν ψυχικὴν συγγένειαν πρὸς τὴν ὑπεράνθρωπον ὑφὴν τῶν δύο Τιτάνων τοῦ Γαλλικοῦ πνεύματος.

Τρεῖς θάνατοι ἔπληξαν τὸν καλλιτεχνικὸν καὶ λογοτεχνικὸν κόσμον τῆς πρωτευούσης: Τοῦ Μωραΐτη καὶ τῶν δύο Νικολοπούλων. 'Ο σεμνότατος καὶ γλυκύτατος Ἕλλην ἀοιδός, τὸν ὁποῖον κακὴ μοῖρα ἠμπόδισε νὰ κατακτήσῃ εἰς τὸ παγκόσμιον καλλιτεχνικὸν στερέωμα τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἀνῆκε, ἐγκατέλειψε τὴν γηΐνην ζωὴν ἐντελῶς ἀθόρυβα, ἐνῷ στὴν ἀγαπημένη του Πλάκα ἐκορυφοῦτο ἡ 'Αποκρηάτικη κίνησις. Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Σπύρου Νικολοπούλου ἡ 'Ελληνικὴ δημοσιογραφία ἔχασε ἕνα ἀπὸ τὰ στερεώτερα ἐρείσματά της. Ἄνθρωπος μὲ ἀνώτερον ἠθικὸν περιεχόμενον ὑπῆρξεν ὁ φωτισμένος προστάτης καὶ ὁ στοργικὸς ἀντιλήπτωρ τῶν συνεργατῶν καὶ τῶν ὑφισταμένων του οἵτινες ἐθρήνησαν μαζὶ μὲ τὸ 'Αθηναϊκὸν Κοινὸν τὴν πρόωρον ἀπώλειάν του.

'Ο Δημήτριος Νικοκόπουλος ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν λογοτεχνικὸν κόσμον μὲ τὰ σπαρταριστὰ διηγήματά του, τὰς ὑποθέσεις τῶν ὁποίων ἐλάμβανε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὰς ξένας χώρας, ὅπου ἐξεπροσώπει τὴν πατρίδα μας. Ἡ μνήμη μας συγκρατεῖ ἀκόμη τὰ ὡραιότατα διηγήματά του ἀπὸ τὴν ἀτυχῆ 'Αβησσυνίαν, τὸ τοπικὸν χρῶμα τῆς ὁποίας μὲ τόσην ἀδρότητα περιέγραψε.

'Απὸ τὰ θεατρικὰ ἔργα τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἰδιαιτέραν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε τὸ «6ον πάτωμα» τοῦ Γάλλου συγγραφέως Zeri τὸ ὁποῖον ἀνεβιβάσθη μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ μὲ ἀρίστην ἐκτέλεσιν ἀπὸ τὸν θίασον τῆς Κας Μαρίκας Κοτοπούλη. Ὑπῆρξε μία ἀληθὴς ὄασις εἰς τὴν αἰχμηρότητα τῆς συγχρόνου θεατρικῆς παραγωγῆς ἡμετέρας καὶ ξένης καὶ ἀπεζημίωσε τὸ θεατρόφιλον κοινὸν ἀπὸ τὰς ἀνιαρὰς παρακολουθήσεις ἀτυχησάντων κατὰ τὰς τελευταίας ἀναβιβάσεις των, ἔργων.

ΑΙ ΑΠΗΧΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΞΕΝΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ἡ 'Αγγλικὴ «Daily Herald»: Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἐκπτώσεως τῆς 'Ιαπωνίας ἀπὸ τὴν τέλεσιν τῶν 'Ολυμπιακῶν 'Αγώνων τοῦ 1940 ἐν Τόκιο, τῆς σχετικῆς ἰδέας ἀντιβαινούσης πρὸς τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν τῆς χώρας ταύτης καὶ τῆς βαρβαρότητος μεθ' ἧς μεταχειρίζεται τοὺς Κινεζικοὺς πληθυσμούς.

'Εξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐνδιαφέροντα νέα βιβλία.

François Mauriac : Plongées

Comte d'Ornano : Marie Waeuska.

Frank Robrix : Le pauvre.

Louis Bertrand : Mes années d' apprentissage.

Maurice Barrès : Mes cahiers.

Stefan Zweig : Trois poètes de leur vie.

Ἡ 'Εθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Γαλλίας ἀνακαινίζεται ριζικῶς καὶ ἐπεκτείνεται... εἰς βάθος. Ἤδη κατεσκευάσθησαν 12.000 μέτρα νέων ραφιῶν καὶ ἐντὸς διετίας θὰ ἐξευρεθῇ χῶρος ἐπαρκῶν διὰ τὴν συσσώρευσιν ἐντύπων καὶ βιβλίων 7 ἀκόμη ἐτῶν.

Δι' ἀποφάσεως τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐθεσπίσθη βραβεῖον 3000 φρ. διὰ τὸ καλύτερον μὲ Γαλλικὴν ὑπόθεσιν βιβλίον ξένου συγγραφέως γεγραμμένον γαλλιστί.

Δι' ἄρθρου του ὁ Σουηδὸς Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Eugberg ἐξυμνεῖ τὸ πνεῦμα τῶν πρώτων κατοίκων τῶν προπόδων τῆς 'Ακροπόλεως τῶν 'Αθηνῶν, οἵτινες φωτισθέντες ἀπὸ τὴν Παλλάδα 'Αθηνᾶν μετελαμπάδησαν τὸ φῶς τῆς Γνώσεως εἰς τὴν βάρβαρον Δύσιν.

Γάλλοι σοφοί, καλλιτέχναι καὶ λόγιοι συνέταξαν καὶ ἐδημοσίευσαν κατάλογον 8.000 βιβλίων ὅλων τῶν ἐπιπέδων τῆς Γνώσεως, ἀνηκόντων εἰς ὅλας τὰς σχολάς, τὰ ρεύματα καὶ τὰς ἰδέας. 'Αντίτυπα τῶν τοιούτων καταλόγων ἐστάλησαν εἰς τὰ μεγάλα πνευματικὰ 'Ιδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἵνα ἐκλέξωσιν ἔργα τῆς ἀρεσκείας των, ἐλεύθερα πάσης προπαγανδιστικῆς τάσεως, ἀντιθέτως πρὸς ὅτι γίνεται ἀπὸ τὰ περισσότερα τῶν Κρατῶν.

'Ο περίφημος Wein Gartner διηύθυνεν εἰς τὰς 26 Φεβρουαρίου fersival ἔργων τοῦ Berlioz εἰς τὸ Παρίσι.

Τὴν 27 Φεβρουαρίου ἐγένετο προσκύνημα εἰς τὸν τάφον τοῦ μεγαλυτέρου τέκνου τῆς Γαλλίας τοῦ πραγματικῶς ἀθανάτου Βίκτωρος Οὐγγώ.

Τὸ 'Αμερικανικὸν «Time» ἀποθέωσις τυπογραφικῆς ἐκδόσεως μὲ χρωματισμοὺς εἰκόνων, ἀποτελοῦντος χάρμα ὀφθαλμῶν, δημοσιεύει πρωτότυπον διαγωνισμὸν διὰ τοῦ ὁποίου θέτει ἐρωτήματα εἰς τοὺς ἀναγνώστας του ἐπὶ διαφόρων νέων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ δίδει τὸ ἴδιον 5 ἀπαντήσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία εἶναι ὀρθὴ ἣν καὶ ζητεῖ νὰ τῆς ὑποδείξωσιν οἱ λύται, ὡς π. χ. «Τὸ Κράτος ὅπερ ἀπεχώρησεν τὸ 1937 ἐκ τῆς ΚΤΕ. εἶναι: (1 'Η 'Ιταλία, 2' Η Γερμανία, 3 'Η 'Ιαπωνία, 4 Τὸ Μεξικόν, 5 'Η Ρωσσία).

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ «Pragar Presse» ἐξαίρει τὴν ἀπόλυτον ἐπαλήθευσιν τῆς προφητείας τοῦ Γάλλου ἀστρολόγουκ. Πριβᾶ, τοῦ προϊδόντος, ὡς γνωστόν, τὴν δολοφονίαν τοῦ 'Αλεξάνδρου τῆς Σερβίας, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 1937 προεμάντευσεν ὅτι ἡ 10η Μαρτίου θὰ εἶναι ἀποφρὰς ἡμέρα διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Εἰρήνην ἀλλ' ὅτι τελικῶς τὰ πράγματα θὰ ἐξωμαλύνοντο καὶ πόλεμος δὲν θὰ ἐγίνετο.

Τὸ Γαλλικὸν «Temps» Δημοσιεύει τὴν ἀκόλουθον ἔκκλησιν τῶν συγγραφέων κ. κ. G. Bernanos, Colette, I. Pescaves, I. Gillet, F. Mauriac, H. de Mautherlant, G. Rormains καὶ J. Schluniberger. «'Ενώπιον τοῦ ἀπειλοῦντος τὴν πατρίδα μας κινδύνου καὶ πρὸς προάσπισιν τοῦ μέλλοντος τοῦ Γαλλικοῦ πολιτισμοῦ, ἀποφασίζομεν νὰ καταπαύσωμεν τὰς μεταξύ μας ἔριδας διὰ νὰ δώσωμεν καὶ εἰς τοὺς Γάλλους πολίτας παράδειγμα συμφιλιώσεως πρὸς μίμησιν.»

*'Ο Τσεχοσλοβᾶκος Brazkn ἐκέρδισε μὲ 7.500 μέτρα τὸ ρεκὸρ ὕψους ἐλαφρῶν ἀεροπλάνων τὸ ὁποῖον κατεῖχεν ὁ Γάλλος Clement.

*'Ο θεωρητικὸς τοῦ σοσιαλισμοῦ Kautsky ἡλικίας 84 ἐτῶν κατέφυγεν ἀεροπορικῶς εἰς 'Ολλανδίαν ἐκ Βιέννης.

*Λόγῳ τῶν τελευταίων γεγονότων τῆς Μεσευρώπης ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Γερμανικοῦ πλοίου «Emden» εἰς Τουλῶνα ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον.

N. M.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Τὴν 21ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ τέως Συμβούλου τοῦ ΤΥΠΕΤ Μιχ. Μιχαλακάκου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ συνεκάλεσε εἰδικὴν συνεδρίασιν τῆς ὁλ τητος τῶν διατελεσάντων ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του Συμβούλων τοῦ ΤΥΠΕΤ.

'Εν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ διεδηλώθη ὁμοφώνως ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ταμείου Ὑγείας πρὸς τοὺς ἀποβιώσαντας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1937 τέως Συμβούλους του Μιχ. Μιχαλακάκον καὶ Θ. Θεμενάκην καὶ ἐγένετο ἀνάμνησις τῶν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν ἃς οἱ ἀποβιώσαντες προσέφερον πρὸς τὸ ΤΥΠΕΤ. Ἡ προεδρεία τῆς εἰδικῆς ταύτης συνεδριάσεως προτάσει τοῦ σημερινοῦ Προέδρου τοῦ ΤΥΠΕΤ ἀνετέθη εἰς τὸν πρῶτον Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Κ. Παπαϊωάννου. Τῆς συνεδριάσεως ταύτης παραθέτομεν τὸ συνταγὲν Πρακτικόν.

«'Ο Πρόεδρος κ. 'Αλ. Μαυρομμάτης λαβὼν τὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὸ ΤΥΠΕΤ ὑπέστη βαρὺ τὸ πλῆγμα διὰ τοῦ θανάτου δύο ἐπιλέκτων συναδέλφων, χρηματισάντων συμβούλων αὐτοῦ ἐπὶ μακρόν, τῶν ἀειμνήστων Μ. Μιχαλάκου καὶ Θωμ. Θεμενάκη.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκπροσωποῦν τὸ ΤΥΠΕΤ ἐξεδήλωσε δεόντως τὴν θλῖψιν του, συμμετασχὸν εἰς τὸ πένθος κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν κηδειῶν των, ἐθεώρησεν ἐν τούτοις ὑποχρέωσίν του ἵνα καὶ σήμερον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μ. Μιχαλακάκου καλέσῃ εἰδικὴν συνεδρίασιν ἐξ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε χρηματισάντων συμβούλων τοῦ ΤΥΠΕΤ, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ, ἀποτίοντες φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀποβιώσαντας, ἀναμνησθῶμεν τῶν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν ἃς οὗτοι παρέσχον τῷ ΤΥΠΕΤ. Οὗτος ὁ σκοπὸς τῆς σημερινῆς συνεδριάσεώς μας.

'Ο Διευθυντὴς τοῦ ΤΥΠΕΤ κ. Κ. Τρίπος παρακληθεὶς παρὰ τοῦ Συμβουλίου θέλει ἐξάρει ἐνώπιόν σας τὴν δρᾶσιν τῶν ἐκλιπόντων συναδέλφων ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς συμβούλων τοῦ ΤΥΠΕΤ.

Παρακαλῶ κατόπιν τούτων ὅπως συμφώνως πρὸς τὰ εἰωθότα τηρηθῇ σιγὴ ἑνὸς λεπτοῦ».

'Ετηρήθη σιγὴ ἑνὸς λεπτοῦ.

Εἶτα ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Ὑγείας κ. Κωνστ. Τρίπον, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἡ σημερινὴ Συνεδρίασις τοῦ Δ. Συμβουλίου διετέθη εἰς μνήμην δύο ἀλησμονήτων συναδέλφων οὓς εἴχομεν τὴν ἀτυχίαν νὰ χάσωμεν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, συναδέλφων πολλὰς ὑπηρεσίας προσενεγκόντων εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας. Ἐκ τούτων ὁ ἀείμνηστος Μιχ. Μιχαλακᾶκος διετέλεσεν ὡς σύμβουλος τοῦ ΤΥΠΕΤ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του μέχρι τοῦ 1934, ἤτοι ἐπὶ 4 συναπτὰ ἔτη, ὁ δὲ Θ. Θεμενάκης ἀπὸ τοῦ 1934 μέχρι τοῦ 1936, ἤτοι ἐπὶ μίαν διετίαν.

'Ο Μιχαὴλ Μιχαλακᾶκος, ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τοῦ ΤΥΠΕΤ, ἀναλαβὼν τὸ ἔργον τοῦ Συμβούλου κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τούτου, μὲ τὴν βαθύτητα ἥτις τὸν διέκρινε, συνεμερίσθη ἐκ τῶν πρώτων τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ νέος οὗτος ὀργανισμός, πρωτότυπος διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ προκόψῃ ἔπρεπε νὰ λειτουργήσῃ οὐχὶ κατὰ τὰ εἰωθότα, οὐχὶ τοὐτέστι διὰ διοικήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ ἑνὸς ἢ δύο προσώπων, ἀλλὰ δι' οὐσιαστικῆς ἐργασίας τοῦ συνόλου τῶν συμβούλων, ἐπὶ πλέον δὲ ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ συμβουλίου ἔδει νὰ ἐνεργῆται κατ' ἰδιάζοντα τρόπον, καθορισθέντα ἐν τῷ Καταστατικῷ τούτου καὶ ἐξασφαλίζοντα Δ. Συμβούλιον ἐξ ἀρίστων ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης καὶ δὴ διαθετόντων τὸν ἀπαραίτητον χρόνον διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ΤΥΠΕΤ. Ἔνθερμος θιασώτης τῶν ἰδεῶν τούτων, αἵτινες ἐπέτρεψαν τὴν γνωστὴν πρόοδον εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας, συνέβαλεν μέ τὸν ζῆλον του καὶ τὰ γνωστά του προσόντα τὰ ὁποῖα διέθετε, εἰς τὴν λαμπρὰν ἐξέλιξιν τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου.

Ἦτο εὐτύχημα διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, τὸ ἀπολαῦον ἤδη τῶν ἀγαθῶν τοῦ Ταμείου Ὑγείας, νὰ ἐνδιαφερθῇ ὁ Μιχαλακᾶκος διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ταμείου τούτου. Ἡ ψυχοσύνθεσίς του καὶ τὸ θεῖον πῦρ τὸ ὁποῖον διέθετε διὰ κάθε καλὴν πρᾶξιν, συνετέλεσαν ὥστε τὸ ἔργον τοῦ συμβούλου ποὺ ἀνέλαβε νὰ μὴ τὸ θεωρήσῃ ὡς πάρεργον, ἀφ' οὗ ἄλλως τε ποτὲ δὲν ἔκρινεν ὡς δευτερεῦον καθῆκον του οἱανδήποτε καλὴν ὑπόθεσιν ἐνδιαφέρουσαν φίλον ἢ συνάδελφον. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰργάζετο ἀόκνως διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τούτου. Ὀλίγοι ἴσως συνάδελφοι γνωρίζουν πόσον εἰργάσθη οὗτος διὰ τὴν στερέωσιν τῶν θεμελίων τοῦ Ταμείου Ὑγείας, διότι δὲν ἠρέσκετο εἰς τὴν διαφήμισιν τοῦ ἔργου του, ἡμεῖς ὅμως οἱ ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτοῦ ἐργασθέντες, δυνάμεθα νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἄνευ ὑπολογισμοῦ κόπων λεπτολόγου μακρᾶς ἐξετάσεως μιᾶς ἑκάστοτε αἰτήσεως συναδέλφου, ἀποτελοῦσα ἤδη παράδοσιν διὰ τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. οὐκ ὀλίγον ὀφείλεται εἰς τὸν Μιχμ. Μιχαλακᾶκον.

Μελέται, κανονισμοί, ἐγκύκλιοι καὶ τόσα ἄλλα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ αἱ ὡραῖαι ἐτήσιαι ἐκθέσεις τῶν πρώτων χρήσεων τοῦ Τ.Υ.Ε.Τ. ὀφείλονται εἰς τὸν γλαφυρὸν κάλαμον τοῦ Μιχαλακάκου. Διατηρῶ εἰς τὸ 'Αρχεῖον μου τὰ πρωτότυπα σχέδια, διότι ὄντως σχέδια πλείστων ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν του τὰ λέγω σχέδια, διότι ὄντως σχέδια ἦσαν, ἀλλ' ἡ ἐμφάνισίς των εἶναι τοιαύτη ὥστε μᾶλλον τὴν ἐντύπωσιν καθαρογεγραμμένων ἀντιγράφων κάνουν, διότι οὗτος σχεδὸν οὐδέποτε διέγραφε λέξιν εἰς τὰ γραπτά του· τόσῳ σαφῶς συνεκέντρου τὰς ἰδέας του ἐν ἑκάστῳ θέματι. Προσωπικῶς ἐγὼ τοῦ εἶμαι εὐγνώμων, πλὴν ἄλλων καὶ διότι ἐν τῇ ἄκρα λεπτότητι τῶν αἰσθημάτων καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἥτις τὸν διέκρινεν, ἐμνήσθη ἐν τῇ ἐκθέσει πεπραγμένων τῆς πρώτης χρήσεως (1930) τῶν ἀπὸ τοῦ 1925 μέχρι τοῦ 1930 προσπαθειῶν μου διὰ τὴν ἵδρυσιν τοιούτου ὀργανισμοῦ.

'Ο ἀείμνηστος Θωμᾶς Θεμενάκης ἀπετέλεσε μέλος τῶν μετέπειτα συμβουλίων, ἀνέλαβε τοὐτέστι τὰ καθήκοντά του εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ τροχὸς ἐκινεῖτο πλέον ὁμαλώτερον, οὐχ' ἧττον οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν, ἰδίᾳ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς θητείας του εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Τ.Υ.ΠΕ.Τ. Οὐδεὶς ἐκ τῶν τότε συμβούλων τοῦ Ταμείου Ὑγείας θὰ λησμονήσῃ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Θεμενάκη συνεδριάσεις, τὴν εἰς τὰς συζητήσεις ἀγαθὴν ἀνάμιξίν του καὶ τὴν καλωσύνην ἥτις τὸν διέκρινεν.

'Ο ἀείμνηστος Μιχαλακᾶκος, κατὰ τὸν μακρὸν χρόνον καθ' ὃν εἰργάσθη διὰ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας, ὡραματίζετο τὴν ἐξέλιξιν τούτου εἰς ὀργανισμὸν ἱκανὸν ν' ἀνακουφίζῃ πλήρως τοὺς συναδέλφους εἰς τὴν ἐξ ἀσθενειῶν δυστυχίαν των· δὲν ἔζησε νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον πλῆρες, διότι καὶ αὐτὴ ἡ φύσις τῶν ὀργανισμῶν Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν ἐπιτρέπουν τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν τῶν ἀσθενούντων μελῶν, ἐλπίζω ὅμως ὅτι μὲ τὰ τεθέντα ἰσχυρὰ θεμέλια, τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΥΠΕΤ ἐνδιαφέρον τῆς Διοικήσεως τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐργατικότητα τῶν μελῶν τῶν ἑκάστοτε Συμβουλίων, ὄντως ἐκλεκτῶν ἀντιπροσώπων τοῦ προσωπικοῦ, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἀντιλαμβάνεται πληρέστερον ὅτι τὰ συμφέροντά του συνδέονται ἀπολύτως μετὰ τῶν τοῦ ΤΥΠΕΤ, ὅτι δὲν θὰ εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν τὸ Ταμεῖον Ὑγείας θ' ἀποδώσῃ ὅσα ὁ Μιχαλακᾶκος ὡραμάτιζετο».

Μετὰ ταῦτα ὁ παρευρισκόμενος ἀδελφὸς τοῦ Μιχ. Μιχαλακάκου κ. Κυρ. Μιχαλακᾶκος συγκεκινημένος ηὐχαρίστησε τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ὑγείας τὸ ὁποῖον λέγει, ἐνδιαφερθὲν τοσοῦτον κατὰ τὴν ἀσθένειάν του ὅσον καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ἐπέδειξε τὴν ἀγάπην, ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν. Προσεθεσε δὲ ὅτι ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀποθανόντος ἐξακολουθεῖ ν' ἀντιλαμβάνηται, ἀναμφισβητήτως θὰ σκιρτᾷ βλέποντας τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὰ αἰσθήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμπνέονται τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Ταμείου Ὑγείας.

Τέλος τὸ Δ. Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ἐπιδοθῇ εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἀποθανόντων».

ΕΛΕΝΗ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μὲ τὸν θάνατον τῆς 'Ελένης Γαλανοπούλου, ὑποκυψάσης εἰς σκληρὰν καὶ ἀμείλικτον νόσον, αἱ συναδελφικαὶ τάξεις ἠραιώθησαν ἀπὸ μίαν πραγματικῶς εὐγενῆ ψυχήν.

Ὕπαρξις ἀτυχής, τῆς ὁποίας ἡ ζωὴ ἦτο γεμάτη ἀπὸ θλίψιν ὑπέμεινε καρτερικῶς τὰ πλήγματα τῆς Μοίρας καὶ ἐσκόρπα ἀφειδῶς πρὸς ὅλους τὴν καλωσύνην τῆς ψυχῆς της.

Ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν εὐγενῆ καὶ ἀλτρουϊστικὸν κόσμον τῶν αἰσθημάτων της θὰ διατηρήσωσιν ἀνεξάληπτον τὴν μνήμην τῆς καλῆς γυναικός, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἐπάλαισεν εἰς ὅλην της τὴν ζωήν, δὲν κατώρθωσε νὰ ζήσῃ ὀλίγον ἔτι διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων της.

N. M.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΤΗΡΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ γενικῆς Συνελεύσεως τακτικῆς συνελθούσης συμφώνως τῷ Καταστατικῷ τὴν 12ην Μαρτίου 1938 ἐνηργήθησαν ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων τῆς 'Εθνικῆς καὶ Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.

Κατ' αὐτὴν προσῆλθον καὶ ἐψήφισαν περὶ τὰ 243 μέλη καὶ διὰ πλειοψηφίας ὑπέδειξαν ἐκ τῶν 32 ὑποψηφίων διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Συμβούλου τοῦ Συλλόγου τοὺς κάτωθι ἀναγραφομένους κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας καὶ μὲ ἀριθμὸν ψήφων ὡς ἑξῆς:

1.	Γιαντσελίδης 'Αθαν.	ἔλαβε ψήφους	121
2.	Κοντοχρῖστος 'Αθ.	» »	120
3.	Παπαϊωάννου Κωνσ.	» »	118
4.	Τριανταφύλλου 'Αθ.	» »	117
5.	Παπαγεωργίου Κων.	» »	112
6.	'Αραβοσιτᾶς Βασιλ.	» »	105
7.	Κοτοφῶλας 'Ιωάνν.	ἔλαβε ψήφους	103
8.	Τρίμης Δημήτρ.	» »	99
9.	Χονδρομῆτρος Ξενοφ.	» »	79
10.	'Ιερωνυμάκης Εὐστ.	» »	78
11.	Βανακάρης Μιχ.	» »	74
12.	'Αντωνίου 'Επαμ.	» »	73

'Η ἐπιδειχθεῖσα τάξις κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας, ἔσχεν. ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκροτηθὲν ἐν συνεδριάσει ἀνέδειξεν ὡς Πρόεδρον τὸν κ. Δημ. Τρίμην. 'Αντιπρόεδρον τὸν κ. 'Ιωάν. Κοτοφῶλαν, Γεν. Γραμματέα τὸν κ. Κων)τῖνον Παπαγεωργίου, Εἰδ. Γραμματέα τὸν κ. 'Αθαν. Τριανταφύλλου, ταμίαν τὸν κ. 'Αθαν. Γιαντσελίδην καὶ ἔφορον τὸν κ. Μιχ. Βανακάρην.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1937

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΚΛΗΤΗΡΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

'Υπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως 1936 Δρ.	185.681.75	
Εἰσπράξεις ἐκ συνδρομῶν ἔτους 1937		
τόκοι ἐκ καταθέσεων. εἰσπράξεις Τοκομεριδίων καὶ Μερισμάτων ὡς καὶ δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων μελῶν Δρ.	78.472.70	264.154.45
		264.154.45

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Βοηθήματα εἰς Δικαιουμένους.			
1) Διὰ λόγους ὁρίου ἡλικίας	Δραχ.	23.000	
2) Διὰ λόγους ὑγείας (νόσου)	»	8.500	
3) Εἰς οἰκογενείας θανόντων συναδέλφων	»	5.500	37.000.—
4) 'Υπὲρ τῆς Βασιλικῆς 'Αεροπορίας	»		7.000.—
5) Εἰς Λαχεῖον Συλλόγου, ἀγορᾶς Σημαίας, ἀγορᾶς Γραφικῆς ὕλης, ἔξοδα ἑορτῆς Συλλόγου, ἔξοδα παραστάσεως Γραμματείας, ἐκτυπωτικὰ καὶ διάφορα ἔξοδα.	Δρ.		20.758.—
6) 'Εκ μειώσεως ἀξίας χρεωγράφων ἀναγωγῆς τιμῆς χρηματιστηρίου 31]12]937			1.537.50
			66.295.50
'Υπόλοιπον εἰς νέον 31]12]937			197.858.95
			264.154.45

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ ΕΙΣ ΝΕΟΝ

'Υπόλοιπον εἰς Νέον 31 Δεκεμβρίου 1937 Δρ. 197 858.95

Κατάθεσις ταμιευτηρίου 31)12)1937	Δρ.	87.887.—	
Κατάθεσις ὄψεως 31)12)1937	»	88.203.65	
Κατάθεσις χρεωγράφων ὑπολογισθείσης ἀξίας 31)12)937	»	21.142.50	
Εἰς Ταμεῖον 31)12)937	»	625.80	197.858.95
ἤτοι Περιουσία τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴ 31 Δεκεμβρίου 1937 Δραχμαὶ			197.858.95

'Ο Πρόεδρος
Δ. Τρίμης

'Ο Ταμίας
'Αθ. Γιαντσελίδης

'Ο Γ. Γραμματεὺς
Κ. Παπαγεωργίου

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.
Κύριοι Συνάδελφοι,

'Ενεργήσαντες τῇ ἐντολῇ σας τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν βιβλίων τοῦ Συλλόγου, βεβαιοῦμεν ὅτι ὁ ὑποβληθεὶς ἰσολογισμὸς τοῦ ἔτους 1937, ἐγένετο μετὰ πάσης συνέσεως καὶ ἐμφανίζει ὡς ὑπόλοιπον:

α')	Χρεώγραφα	21.142.50
β')	Εἰς Καταθέσεις Ταμιευτηρίου	87.887.—
γ')	Εἰς Καταθέσεις ὄψεως	88.203.65
δ')	Εἰς Ταμεῖον	625.80
	Σύνολον	197.858.95

"Ητοι ὑπόλοιπον Ταμείου τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1937 Δραχ, ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες ὀκτακόσιαι πεντήκοντα ὀκτὼ καὶ 95 /₀₀.

Καταθέτοντες τὴν ἐντολὴν ἐκφράζομεν τήν εὐγνωμοσύνην τοῦ Συλλόγου πρὸς τὸ Δ. Συμβούλιον, ὡς ἐπιτροπὴ ἐκ Συνελεύσεως, διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν τακτοποίησιν καὶ περαίωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1937, καθ' ὃ ἐξ ἐνεργειῶν τοῦ Δ, Συμβουλίου, οὐ μόνον ὁ πλοῦτος τοῦ Σωματείου διησφαλίσθη πλήρως, ἀλλὰ καὶ μέριμνα ἱκανοποιήσεως τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν ἐλήφθη παρ' αὐτοῦ προσήκουσα.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν
'Η 'Εξελεγκτικὴ 'Επιτροπή
Διον. Σταμπόγλης, 'Ιωάν. Γεροντάκης, Νικολ. Πιπιλίγκας

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

τεκμαιρόμεθα ὅτι οἱ 'Αρχαῖοι "Ελληνες ἐβύθιζον τὰ νεογνὰ ἅμα τῇ γεννήσει αὐτῶν ἐν ψυχρῷ ὕδατι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κρατοῦντα ἅτινα ἐβύθιζον ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος. 'Επὶ Περικλέους κατὰ τὸν Πλούταρχον (Γ') ἀνήγειρον οἱ 'Αθηναῖοι χαλκοῦν ἄγαλμα τῇ θεᾷ 'Αθηνᾷ ὑγεία εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καθότι ἐμφανισθεῖσα κατ' ὄναρ εἰς τὸν Περικλῆν ὑπέδειξεν τὰ μέσα ἰάσεως τοῦ Μνησικλέους ἀρχιτέκτονος τῶν ἔργων τῶν Προπυλαίων τῆς 'Ακροπόλεως 'Αθηνῶν κατέπεσε πληγωθεὶς θανασίμως. 'Αλλα καὶ ὁ 'Απόλλων καὶ ἡ "Αρτεμις καὶ ἡ 'Αφροδίτη ἔτι δὲ ὁ Πᾶν κ. ἄ. Θεοὶ ἐθεωροῦντο ὡς ἐποπτεύοντες ἐπὶ τῆς ὑγείας ὑπὸ τῶν 'Αρχαίων 'Εκλήνων. Βραδύτερον δὲ ἐθεοποιήθησαν καὶ καλοὶ ἰατροί, τούτων δὲ πάντων ἐπιφανέστερος ὑπῆρξεν ὁ 'Ασκληπιὸς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς τοῦ Ποδαλειρίος ἰατρὸς «ἀγαθὸς καὶ ἀμύμων» ("Ομηρος) ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ Πολέμου ἵδρυσε τὰ 'Ασκληπιεῖα εἰς μνήμην καὶ τιμὴν τοῦ πατρός του.

Ταῦτα μηδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ Οἶκοι 'Υγιείας. 'Ιδρύθησαν δὲ τοιαῦτα πλεῖστα εἰς τὴν 'Ελλάδα (300 κατά τινας) ἀναφέρομεν ὡς ὀνομαστότερα τὰ ἐν Τρίκκῃ Δήλῳ 'Αθήναις, 'Επιδαύρῳ, Καλύμνῳ, Χαλκιδόνι, Τιθοροία, 'Αχαρναῖς, 'Ελευσῖνι "Αργει, Γερνία, Σπάρτῃ, Ρόδῳ, Κνίδῳ. Τούτων πάλιν ἐφημίσθησκν τὰ Τρίκκης, 'Αθηνῶν, Δήλου, Κῷ, καὶ 'Επιδαύρου Δὲν ἐκτεινόμεθα περιγράφοντες τοὺς σκοποὺς τὸ ἔργον τῶν 'Ασκληπιείων (18).

'Απὸ τοῦ 'Ομήρου μέχρι τοῦ 'Ιπποκράτους τὸ κενὸν τῶν γνώσεων ἡμῶν περὶ 'Υγιεινῆς ἀναπληροῦσιν αἱ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων ἐνυπάρχουσαι γνώσεις καὶ θεωρεῖαι 'Ιατρικῆς καὶ 'Υγιεινῆς.

Πλὴν δὲ τῶν φιλοσόφων καὶ οἱ νομοθέται ἐνησχολήθησαν περὶ τὴν 'Υγιεινὴν ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν μέτρων ἅτινα ἐλάμβανον οὗτοι ἐν τῇ συνόλῃ νομοθεσίᾳ αὐτῶν περὶ τὴν 'Υγιεινήν.

Οὕτω ὁ Λυκοῦργος, κατὰ τὸν καθηγητὴν Μουτούσην (10) θεωρεῖ τὸ κράτος ὑποχρεωμένον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν. Θεωρεῖ ἐπίσης τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδὸς ὡς κρατικὴν ὑποχρέωσιν καὶ λέγει ὅτι «οὐδεὶς εἶναι μόνος διὰ τὸν ἑαυτὸν του ἀλλὰ ζῇ μετ' ἄλλων ἀποτελῶν μονάδα τοῦ συνόλου»

Κατὰ τὸν Πλάτωνα ἐντολαῖς τοῦ Λυκούργου ἀνεπτύχθη τὸ ἔθνος παρὰ Λακεδαιμονίοις τοῦ βυθίζειν τὰνεόγνα ἐν οἴνῳ. 'Εν γένει δὲ ἡ νομοθεσία τοῦ Λυκούργου (Θ' αἰὼν π. Χ.) προσεπιμαρτυρεῖ μεγίστην φροντίδα περὶ τὴν 'Υγιεινὴν διὰ τῶν μέτρων ἐκείνων πλὴν τῶν ἄλλων ἅτινα ἐπέβαλλον μετριότητα, ἁπλότητα καὶ σκληραγωγίαν καὶ διοργάνουν στρατιωτικὴν ὑγιεινομικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸν 'Υφηγητὴν 'Ιωάν. Π. Καρδαμάτην (4) ἀλλὰ καὶ ἡ Νομοθεσία τοῦ 'Αθηναίου Σόλωνος περιλαμβάνει καὶ κανόνας ὑγιεινῆς ἐκ τῶν περιγραφῶν δὲ τοῦ Θουκυδίδου τεκμαιρόμεθα ὅτι αἱ 'Αθῆναι ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως εὑρίσκοντο εἰς καλλίστην κατάστασιν.

'Ενταῦθα ἂς ὑπομνησθῇ ὅτι ὁ λοιμὸς τῶν 'Αθηνῶν ὑποδείξει τοῦ 'Ιπποκράτους κατέπαυσε διὰ τῆς ἄψεως πυρῶν. 'Ο Σόλων ὥριζεν διὰ τὴν συχνότητα τῆς συνουσίας τὸ δεκαήμερον. 'Επίσης ἐμερίμνει περὶ στρατιωτικῆς ὑγιεινομικῆς ὑπηρεσίας καὶ νοσηλείας ἐν γένει τῶν στρατιωτῶν (Γ'.)

Καὶ νῦν ἐρχόμεθα εἰς τοὺς ἀρχσίους φιλοσόφους «ὧν τὰ ἔργα κινοῦσι καὶ θὰ κινῶσι ἐσαεὶ τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν». (Καθηγητὴς Competz.

('Ακολουθεῖ)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους τὰ ἑξῆς:

«'Ο Πάπυρος» ἐκδίδει διά πρώτην φορὰν ἐν 'Ελλάδι, ὅλα τὰ ἔργα ὅλων τῶν 'Αρχ. 'Ελλήν. Συγγραφέων, μὲ πλήρες τὸ ἀρχαῖον στερεότυπον κείμενον διορθωμένον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων ξένων κριτικῶν ἐκδόσεων, μὲ νεοελληνικὴν μετάφρασιν ἀπέναντι ἑκάστης σελίδος, μὲ ἀναλυτικὰς εἰσαγωγὰς καὶ σημειώσεις.

Αἱ μεταφράσεις γίνονται εἰς ἁπλῆν καθαρεύουσαν προκειμένου περὶ φιλοσοφικῶν, ἐπιστημονικῶν, πολιτικῶν καὶ ἱστορικῶν ἔργων, εἰς δημοτικὴν δὲ προκειμένου περὶ τραγωδιῶν, ποιημάτων καὶ λογοτεχνικῶν ἐν γένει ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαιότητος.

Κατὰ μῆνα ἐκδίδονται τρεῖς τόμοι ἐξ 90—110 περίπου σελίδων ἕκαστος ἐπὶ χάρτου πολυτελείας.

'Η πρώτη γενικὴ σειρὰ θ' ἀποτελεσθῇ ἀπὸ 100 τόμους, 10.000 σελίδων.

'Εξαιρετικῶς διὰ τοὺς 'Υπαλλήλους τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης, «ὁ Πάπυρος» ὁρίζει συνδρομὴν τῶν 100 ἀδέτων τόμων Δραχ. 3000. καὶ τῶν 100 δεμένων Δρ. 4.500.

'Η πληρωμὴ θὰ γίνῃ διὰ μηνιαίων δόσεων Δραχ. 100 διὰ τοὺς ἀδέτους καὶ 150 διὰ τοὺς δεμένους τόμους.

'Η παράδοσις τῶν μέχρι σήμερον 15 τόμων εἶναι ὑποχρεωτική. 'Ο «Πάπυρος», ὅμως ἀρκεῖται εἰς προκαταβολὴν Δραχ. 300 πρὸς παράδοσιν τῶν 15 ἀδέτων καὶ Δραχ, 500 διὰ τὴν παράδοσιν τῶν 15 χρυσοδέτων τόμων.

'Η προκαταβολὴ αὕτη δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ εἰς τρεῖς ἢ πέντε μηνιαίας 100δράχμους δόσεις.—

Αἱ δηλώσεις παρακαλοῦμεν ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Σύλλογον 'Υπαλλήλων 'Εθνικῆς Τραπέζης.

«'Εκ τῆς 'Επιμελητείας Μορφώσεως».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Διευθυντὰς 'Υποκ)των ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν 'Υπαλλήλων ἐγκύκλιος ὅπως καλέσωσι τὸ ὑπ' αὐτοὺς προσωπικόν, καὶ ἰδίᾳ τοὺς προσωρινοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ βαθμοῦ Γραφέως Δ'. καὶ λάβωσι μέρος εἰς τὰ ὀργανούμενα ὑπ' αὐτοῦ δι' ἐμπειρουδιδακτικοῦ προσωπικοῦ μαθήματα γαλλικῆς δι' ἀλληλογραφίας.

'Ελπίζομεν ὅτι οἱ κ. κ. συνάδελφοι ἀντιλαμβανόμενοι πλήρως τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ Συλλόγου τόσον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν τούτων ὅσον καὶ τῆς Τραπέζης θέλουσι ἐπιδείξει ἀνάλογον ἐνδιαφέρον καὶ ζῆλον, σπεύδοντες νὰ δηλώσωσιν συμμετοχὴν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα.